

Csaba hősei együtt mentek velük
 Hadak útján az Uristen elé.
 Feltörték letről is a jaj-fohászok,
 Az ég is csaknem meghasadt belé!

Magyar imáknak végtelen nagy árja,
 Isten végre rátalált,
 És a jó Isten nem bírt tovább nézni
 Ennyi könnyet és hasztalan halált.

Itélt az Isten s megjutalmazott Ő
 Minden szenvedést, minden drága vért,
 A jelt megadta és indult a honvéd,
 Indult a honvéd s Erdély... visszatért!

Anyád szemében büszke könny ragyog most,
 Könnny, mit kiesalt egy sírhant hazatérte...
 Szabad Erdélyért halt meg nagyapád,
 Fiam, ha kell... halj meg te is érte!

(P. H. verspályázata.)

Csatadal.

Szavaló-kar.

Petőfi Sándor költeménye.

(A szavalókart úgy állítjuk fel, hogy az előadó hely közepén, háttal a közönségnek áll a karvezető. Az ő jobbkeze irányában áll rendben a magashangúak csoportja (I. Kar). A karvezetővel szemben áll fel a középhangúaké (II. Kar) és balkeze felől áll fel rendben a mélyhangúak csoportja (III. Kar). Minden Karban a jobbhángúak közül magánbeszélőket is kijelölünk (I. Solo, II. Solo, III. Solo). A szavalókar betanítását olvasópróbákkal kezdjük. Minden Kar a maga szövegét és minden Solo a maga mondanivalóját olvassa, úgyhogy az folyékonyan menjen. A kar tagjai könyv nélkül tudják mondanivalójukat. Mikor a betanítás megtörtént, akkor következik a színezés és a hangerősség begyakorlása.)

(A kar vezetője vagy valamelyik Solo kilép, elmondja a költemény címét és költőjét.)

I.

- I. Kar: *Trombita* harsog, (Erősen, nyomatékkal)
 II. Kar: *dob* perog.
 III. Kar: *Kész* a csatára a sereg. (Elszántan.)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE! (Nyomatékkal.)

I. Solo: *Süvít* a golyó, (Élesen)

II. Solo: *cseng* a kard, (Tűzzel)

II. Kar: *Ez lelkesíti* a magyart. (Lelkesen)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE!

II.

II. Solo: *Föl* a zászlóval (lelkesen)

II. Kar: *magasra*, (tűzzel)

III. Kar: *Egész világ* hadd láthassa.

I.—II.—III. Kar: *Előre!*

I. Solo: *Hadd lássák* (Egyre fokozva)

II. Solo: *és hadd olvassák*,

III. Solo: *Rajta szent szó van:* (kevés szünet)

I.—II. Kar: SZABADSÁG. (Kitörőn, lelkesen.)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE!

III.

I. Kar: *Aki magyar*, (Élesen)

II. Kar: *aki vitéz*, (Fokozva)

I.—II. Kar: *Az ellenséggel SZEMBE* néz. (Szünet.)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE!

II. Solo: *Mindjárt* vitéz,

II. Kar: *mihelyt MAGYAR*, (Szünet)

III. Solo: *Ő*

III. Kar: *s az ISTEN* (kitartással)

II.—III. Kar: EGYET AKAR. (Erős nyomatékkal.)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE!

IV.

III. Solo: *Véres* a föld lábam alatt, (Fájdalmasan)

II. Solo: *Lelőtték* a pajtásomat. (Bánatosan)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE! (Fokozódó tűzzel.)

III. Solo: *Én se leszek* rosszabb nála, (Dacos hévvel)

III. Kar: *Berohanok* a halálba. (Elszántan.)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE! (Kiemelve.)

V.

III. Kar: *Ha le hull* a két kezünk is (Keményen)

II.—III. Kar: *Ha mindnyájan OTT VESZÜNK* is: (Elszántan)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE! (Egyre fokozva)

I. Kar: *Hogyha el kell* veszni, (Kitartással)

II. Kar: *nosza*, (Szünet)

II.—III. Kar: MI VESSZÜNK EL, (Hosszabb szünet)

I.—II. Kar: NE A HAZA! (Elnyujtva, kiemelve élesen)

I.—II.—III. Kar: ELŐRE! (Csattanó rövidséggel.)

Szavalókarra átírta *Vicsay Lajos*.